

anslillet", men selve Dommeren, som skulde sætte os istand til overhovedet at bedømme dette Punkt, nemlig ved at lade følge den Protocollation, hvortil Assessoren henviser, har ikke gjort dette; vi kunne slet ikke dømme derom, naar vi ikke faae meddeelt denne Forklaring og denne Confrontation, og jeg troer, at enhver Dommer vil indrømme, at dette er en af de store Mangler ved disse Dphsninger." — Jeg har naturligtvis ikke fremdraget denne Sag i dette Omfang for Sjergensens og hans Efterlattes Skjld, eller overhovedet for dette enkelte Tilfældes Skjld, men fordi den bør bringes saaledes frem, at man kan komme til at dømme rigtigt om vor Retstilstand og, om Borgerne her i Landet ere stillede saaledes med Hensyn til deres personlige Sikkerhed og rettlige Stilling, som Borgere i et frit Land bør være stillede, og derfor har jeg troet at turde lægge saameget Beslag paa det høie Things Tid.

Assessoren er i sin Erklæring gaaet ud fra, at det, der om hans Behandling af Sjergensen er fortalt af dennes Hustru, ikke forholder sig saaledes; men det er naturligt, at hans Erklæring her i Et og Alt er ligesaa vægtig som Sjergensens Families Dtringer. Efterat Sagen imidlertid ved den sidste Forespørgsel havde gjort saa stor Opsigt, henvendte man sig til mig med forskjellige andre Dphsninger i samme Retning, hvilket viste, at Publicum virkelig betragtede Sagen med stor Interesse. Det Reassumptionsforhør — jeg har ondt ved at udtale dette Ord tydeligt, da jeg ikke er saa øvet i at tale det juridiske Sprog —, som blev optaget af den sidste Assessor, blev optaget, fordi man var kommen efter, at Sjergensen havde forfærdiget to Stykker fine Meubler, som han havde faldt i Avisen. Han vilde bruge, hvad der indkom derfor, til at betale Huusleie med; men da han var bleven gjort opmærksom paa, at de Folk, som indfinde sig efter Avertissementer i Aviserne, sjældent have Raad til at købe saa fine Meubler, og da navnlig hans Huusvært, der selv var Snektermester, havde gjort ham opmærksom herpaa og sagt til ham, at han hellere maatte indsætte Meublerne paa et Meubelmagasin, idet det Publicum, som søgte det Slags Meubler, i Reglen indfandt sig der, gjorde han ogsaa dette ved Hjælp af sin

Huusvært; det var den hele Historie, hvorfor der nu skulde optages et nyt Forhør. Assessoren siger, at han ikke havde villet udstrække sin Virksomhed udover det, som var blevet ham paalagt, fordi han vidste, at den Dommer, der først havde behandlet Sagen, var saa fuldstændigt dygtig til at lade det Slags Undersøgelser, at der ikke kunde være noget Videre for ham at gøre; han havde derfor ikke taget Sagen mere alvorligt, end han var nødt til. Sjergensens Huusvært, Eieren af det Sted, der brændte, blev under dette Reassumptionsforhør opkaldt som Vidne, og han har ifjor i „Berlingske Tidende" med sit Navns Underkrift indført en Beskrivelse af den Behandling, som Assessoren under dette Forhør havde vist imod ham. Deri hedder det: „Jeg blev her modtagen af Assessor Røbbe paa den meest krænkende og haanende Maade. Han udspødte de stærkeste Skjældsord og ubviste den største Haan imod mig og behandlede mig i det Hele som en overbeviist Forbryder, truede mig med Fængsel og tillod mig ikke at sige et eneste Ord, men befalede mig at holde Mund, hvergang jeg begyndte at ville retfærdiggjøre mig. Saaledes maatte jeg staa i henvend to Timer og finde mig i Alt, hvad han fandt for godt at fremføre imod mig. Da han endelig havde udraset og jeg kom til at forklare Sagen", hvad fulgte saa deraf? At Assessoren sagde: „Nu kan Du gaae", men han bad ham om, at han, Huusværten, „ikke skulde omtale, hvorledes han havde behandlet ham". Denne Mand var imidlertid ikke af det Slags Folk, at han saaledes puttede dette iommen; han gik til Politidirecteuren og beklagede sig over den Behandling, Røbbe havde udviist imod ham i en Sag, hvorom denne selv erklærer, at han ikke tog sig videre af den. Politidirecteuren henviste ham til Røbbers Foresatte, Justitiarius i Retten; han gik da til denne og beklagede sig bittert, men han har aldrig hørt Noget fra ham senere. — Der er en anden Mand her i Kjøbenhavn ved Navn Wulff, Tømmermester og Tømmerehandler samt Lieutenant i Brandcorpsen, der ogsaa har skrevet noget Lignende. Han havde i 1859 eiet et Sted i Gøthersgade, hvori der Matten imellem 1ste og 2den Marts s. A. var opstaaet Ude-